

της Μαρίας Στεργίου*

Την Κυριακή, στις 05/07/2015 μία φωτεινή σελίδα γράφτηκε στην πολιτική ιστορία της Ελλάδας. Ο ελληνικός λαός ασκώντας το εκλογικό του δικαίωμα εξέφρασε περίτρανα το ξεκάθαρο ΟΧΙ απέναντι στις μνημονιακές πολιτικές της λιτότητας που επιβάλλει η Ευρωπαϊκή Ένωση, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Ξεφυλλίζοντας τα σκονισμένα όχι όμως ξεχασμένα τεφτέρια της ιστορίας μας, βρίσκουμε ότι το προηγούμενο δημοψήφισμα διεξήχθη στις 8 Δεκεμβρίου 1974 για τη μορφή του πολιτεύματος μεταξύ Βασιλευμένης και Αβασίλευτης Δημοκρατίας όπου οι Έλληνες είχαν εκφράσει την αποδοκιμασία και τη δυσαρέσκειά τους απέναντι στη βασιλεία δίνοντας με την ψήφο τους το προβάδισμα στο πολίτευμα της Αβασίλευτης Δημοκρατίας.

Έπειτα από 40 ολόκληρα χρόνια διεξήχθη δημοψήφισμα προκειμένου να κληθεί ο λαός να εγκρίνει ή να απορρίψει μέσω μίας ερώτησης τα σκληρά μέτρα τα οποία κατέθεσαν στο EUROGROUP στις 25/06/2015 η ΕΚΤ, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το ΔΝΤ. Η απάντηση για άλλη μια φορά υπήρξε πιο ξεκάθαρη από ποτέ.

Τα τελευταία χρόνια της ισχυρής παγκόσμιας οικονομικής κρίσης που ταλανίζει κατάφωρα και καθημερινά και τη χώρα μας, η ΕΕ επέβαλε μέσω των μνημονίων που εγκρίθηκαν και υπογράφηκαν από τις κυβερνήσεις ΠΑΣΟΚ και ΝΔ, βάνουσες πολιτικές και μέτρα λιτότητας τα οποία απομύζησαν οικονομικά τα κατώτερα κοινωνικά στρώματα. Η προτίμηση των ανώτερων κοινωνικών στρωμάτων μέσω μίας χυδαίας πολιτικής ελιτισμού επέφερε τις περικοπές των μισθών των εργαζομένων και των συντάξεων των χαμηλοσυνταξιούχων, που αποτέλεσαν τη σύγχρονη δραματική πραγματικότητα, σε αντιδιαστολή με τα ανώτερα στρώματα τα οποία συνέχιζαν να απολαμβάνουν και να χαίρουν της ολοένα και περισσότερο ευνοϊκής οικονομικής μεταχείρισης, σε μία εποχή που η μετάθεση των οικονομικών βαρών από τους μη έχοντες στους έχοντες θεωρείται επιβεβλημένη.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση μετεξελίχθη με απίστευτη ταχύτητα σε μία γερμανοκρατούμενη ΕΕ,

όπου δεν τίθεται καν θέμα ισότητας των κρατών-μελών και η οποία δημιούργησε μέσα στον ελληνικό χώρο εμφανέστατες κοινωνικές ανισότητες, άνοδο της ανεργίας, έξαρση των συνθηκών πείνας, φτώχειας και εξαθλίωσης καταργώντας κάθε έννοια δημοκρατίας και κοινωνικής δικαιοσύνης και εξυψώνοντας την οικονομική κρίση σε κρίση κυρίως ανθρωπιστική, κρίση αξιών και πολιτισμού. Η δημοκρατία παρέδωσε τη σκυτάλη της στο φασισμό των μέτρων λιτότητας, στον εκβιασμό των σκληρών μνημονιακών συμβάσεων και στην τρομοκρατία από τις απειλές πτώχευσης και κατάρρευσης της χώρας από τη μη τήρηση των όρων των μνημονίων και των οδηγιών της Τρόικα, από τη μη λήψη των δόσεων της δανειακής σύμβασης.

Η κυβέρνηση του Γ. Παπανδρέου παρέδωσε στεγνά τη χώρα μας στα χέρια του ΔΝΤ υπογράφοντας το πρώτο μνημόνιο και η μετέπειτα κυβέρνηση του Α. Σαμαρά όχι μόνο ενέκρινε την πολιτική του ΠΑΣΟΚ με ένα ωραιότατο ΝΑΙ σε όλα, αλλά προχώρησε σε σύναψη και άλλων μνημονίων και συμφωνιών διαπραγματευόμενοι με τον κ. Σόιμπλε, τον κ. Γιούνγκερ και τους άλλους ευρωπαίους «ηγέτες» στις πλάτες του ελληνικού λαού, στο βωμό του κέρδους, των συμφερόντων και του δήθεν ευρωπαϊκού οράματος.

Το βράδυ της 26/06/2015 ανακοινώθηκε από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ η διεξαγωγή δημοψηφίσματος προκειμένου να ερωτηθεί ο λαός αν θέλει να συνεχίζει να πορεύεται με τα βάνουσα ευρωπαϊκά μέτρα ή όχι. Οι τράπεζες όλης της χώρας έκλεισαν και λόγω του κοινού νομίσματος επιβλήθηκαν από την EKT capital controls, δηλαδή έλεγχοι κεφαλαίων γεγονός που αποτελεί απόκλιση από μία των βασικότερων αρχών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που είναι η ελεύθερη κίνηση κεφαλαίων και πληρωμών που κατοχυρώνεται στη Συνθήκη για τη Λειτουργία της ΕΕ (ΣυνθΛΕΕ) και σε μία σειρά Οδηγιών.

Από τη στιγμή της ανακοίνωσης διεξαγωγής του δημοψηφίσματος μέχρι και την ημέρα της ψηφοφορίας, σύσσωμα τα κανάλια της ιδιωτικής τηλεόρασης ξεκίνησαν μία ασύστολη προπαγάνδα τρομοκρατίας και κινδυνολογίας, προωθώντας το ΝΑΙ ως την πλέον κατάλληλη απάντηση στην ερώτηση του δημοψηφίσματος, παρουσιάζοντας «σκηνικά οίμωγής» έξω από τα ΑΤΜ τραπεζών, κόβοντας τις δηλώσεις των πολιτών που τάσσονταν με παρρησία υπέρ του ΟΧΙ, διαστρεβλώνοντας το ερώτημα του δημοψηφίσματος, δαιμονοποιώντας με κάθε τρόπο μία ενδεχόμενη επιστροφή στο εθνικό νόμισμα της δραχμής, κινδυνολογώντας για έξοδο της Ελλάδας όχι μόνο από την Ευρωζώνη αλλά και από την ΕΕ, προβάλλοντας τον κίνδυνο επέλευσης ενός ενδεχόμενου εθνικού διχασμού.

Πόσος αμοραλισμός, πόση παραπληροφόρηση και πόση πια καταπάτηση της δημοσιογραφικής δεοντολογίας μπορεί να χωρήσει προκειμένου να ικανοποιηθούν τα

οικονομικά συμφέροντα των ετεροκατευθυνόμενων μεγαλοκαναλαρχών Μπόμπολα και Ψυχάρη; Από πότε αυτοί μπορούν να μιλούν για το αίμα που έφτυσε ο ελληνικός λαός μετά από τόσα χρόνια οικονομικού και πολιτικού εκμαυλισμού, αυθαιρεσίας και καταστρατήγησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των ατομικών ελευθεριών τους; Από πότε αυτοί καθώς και οι εργαζόμενοί τους- φερέφωνα, μπορούν να νιώσουν την αγανάκτηση των Ελλήνων λόγω μίας οικονομικής κρίσης που δεν τους άγγιξε ποτέ; Η ακαταμάχητη πρόθεση χειραγώγησης και λυσσαλέας φίμωσης του λαού υπήρξε ολοφάνερη από την πλευρά των αδηφάγων ΜΜΕ που με κάθε ευκαιρία παραπληροφορούσαν το μέσο Έλληνα τηλεθεατή.

Για να μην περάσουμε όμως αμέσως στην επίθεση, με μια πρώτη ματιά φαίνεται ότι ακόμη και αυτοί οι δημοσιογράφοι-φερέφωνα λύγισαν μπροστά στις ουρές των ανθρώπων που περίμεναν έξω από τα ΑΤΜ προσπαθώντας να εισπράξουν τις καταθέσεις τους, νοιώθοντας συμπόνια γι' αυτούς, τη στιγμή όμως που δεν δίνουν την απαραίτητη σημασία, δεν αφιερώνουν τόσες ώρες στα δελτία της «Ιεράς Εξέτασης των 8» και ουδεμία συμπόνια νιώθουν για τις ουρές των ανθρώπων στα συσσίτια, για τις ουρές των ανθρώπων έξω από τα νοσοκομεία, για τις χιλιάδες αστέγων που γεμίζουν τους δρόμους των πόλεων, για τους μετανάστες που αφήνουν την τελευταία τους πνοή στα ανοικτά του πελάγους μετά από τα υποκινούμενα ναυάγια και τις παραλείψεις διάσωσής τους από τις ένοπλες δυνάμεις, για τους μετανάστες που πάλευαν για τα δικαιώματά τους κάνοντας απεργίες πείνας και οι οποίοι περισυλλέγονταν με τη βία από ανθρώπους της αστυνομίας για να μην επηρεαστεί το χριστουγεννιάτικο κλίμα το Δεκέμβρη του 2014 στην Αθήνα με αποτέλεσμα τον εγκλεισμό τους στα περίφημα «κέντρα φιλοξενίας» – στρατόπεδα συγκέντρωσης, για τους ξυλοδαρμούς από την αστυνομία και τα ΜΑΤ των διαδηλωτών, για τις δολοφονίες και τους ξυλοδαρμούς αντιφασιστών από μέλη της εγκληματικής οργάνωσης- πολιτικού μορφώματος της Χρυσής Αυγής, εκφράζοντας έτσι ουκ ολίγες φορές την έλλειψη κάθε στοιχείου ηθικής και ανθρωπισμού.

Στελέχη της αντιπολίτευσης, όχι μόνο από τη Ν.Δ και το ΠΑΣΟΚ αλλά και από το περίφημο ΠΟΤΑΜΙ (το συνονθύλευμα των προαναφερθέντων κομμάτων) έπεσαν σαν κοράκια πάνω από τα πάνελ των ειδήσεων και των πολιτικών εκπομπών προσπαθώντας να περάσουν το «δυσάρεστο μαντάτο» της επερχόμενης καταστροφής μας σε περίπτωση που επικρατούσε το ΟΧΙ.

Σε ένα δημοψήφισμα το οποίο διεξήχθη με πρωτοφανή ταχύτητα, με κλειστές τράπεζες, με ανώτατο ημερήσιο ποσό λήψης από τα ΑΤΜ των 60 ευρώ, μέσα σε ένα κλίμα απερίγραπτης μιντιακής προπαγάνδας, τρομολαγνείας και κινδυνολογίας, μετά από τις χιλιάδες απειλές και την άκρατη και άκριτη πολιτική χειραγώγηση που δέχτηκαν χιλιάδες εργαζομένων από

τον κόσμο των αφεντικών ότι αν ψήφιζαν ΟΧΙ θα απολύονταν, καταστρατηγώντας έτσι την ελεύθερη βούλησή τους, ο ελληνικός λαός απηφώντας όλα αυτά έδωσε ως απάντηση ένα ηχηρό ΟΧΙ τη στιγμή που οι σειρήνες της διαπλοκής συλλήβδην τον καλούσαν να ψηφίσει ΝΑΙ. Ένα ΟΧΙ το οποίο είναι έτοιμο να διεκδικήσει με περηφάνεια, αποφασιστικότητα και αγωνιστικό πνεύμα την ακύρωση των παλιών και νέων μνημονίων και την εξασφάλιση ευνοϊκών μέτρων για ανέργους, εργαζόμενους, συνταξιούχους.

Ο ελληνικός λαός με συλλογική συνείδηση απέρριψε τα σκληροπυρηνικά μέτρα των Ευρωπαίων εταίρων και υπογράμμισε την εντολή του για επαναφορά των θεμελιωδών αξιών της ισότητας, της αλληλεγγύης και της κοινωνικής δικαιοσύνης μέσω του απεγκλωβισμού του από τις επιταγές και τις υπέρογκες απαιτήσεις των Ευρωπαίων πιστωτών καθώς και από κάθε προσπάθεια ολοκληρωτικού εξανδραποδισμού του.

Μήπως πρέπει να αναρωτηθούμε γιατί υπερίσχυσε με τόση διαφορά το ΟΧΙ παρά τις απειλές για έξοδο από την ΕΕ και την Ευρωζώνη; Μήπως ο λαός πραγματικά έχει αγανακτήσει από την παραμονή του στο νομικό καθεστώς της Ε.Ε. (που είναι μία ένωση υπερδυνάμεων η οποία εκμεταλλεύεται τις λιγότερο ισχυρές οικονομικά χώρες) και της ΟΝΕ καθώς και από τη χρήση αυτού του κοινού νομίσματος, το οποίο εξυπηρετεί τα συμφέροντα και τις σκοπιμότητες των χωρών-υπερδυνάμεων; Ας μη μας διαφεύγει εξάλλου ότι η χρήση ενός κοινού νομίσματος με άλλες 18 και παραπάνω χώρες αν μη τι άλλο σημαίνει εκχώρηση ενός μεγάλου τμήματος της εθνικής μας κυριαρχίας. Ίσως αυτό που πραγματικά θέλει ο λαός αυτή τη στιγμή είναι η ανάκτηση της νομισματικής του κυριαρχίας και η πλήρης αναδιάρθρωση ενός σαθρού τραπεζικού συστήματος τιθέμενο αυτή τη φορά όμως υπό κοινωνικό έλεγχο.

Το δημοψήφισμα του 2015 προκάλεσε τεράστιες αλλαγές στον πολιτικό στίβο της χώρας μας, αφού αφενός έλυσε τη σιωπή κάποιων εξαφανισμένων πολιτικών όπως του κ. Καραμανλή ο οποίος δηλώνει μεν απών αλλά με διάγγελμά του κάλεσε τον ελληνικό λαό να ψηφίσει ΝΑΙ, φέροντας εις πέρας το καθήκον του και πιθανότατα εφησυχάζοντας τη συνείδησή του και αφετέρου προκάλεσε την παραίτηση του κ. Σαμαρά μετά την ήττα που υπέστη η ευρωπαϊκή-συντηρητική του παράταξη αναλαμβάνοντας κλασικά και παραδοσιακά και αυτός όπως ακριβώς και οι προγενέστεροι το μερίδιο ευθύνης του... Η πιο σημαντική όμως συνέπεια είναι η αλλαγή του πολιτικού γίγνεσθαι και του τρόπου σκέψης και αντίδρασης των ανθρώπων. Το ηχηρό αυτό ΟΧΙ δε σημαίνει τη νίκη καμίας κυβέρνησης, σημαίνει τη νίκη της δημοκρατίας και της μέχρι τώρα τόσο λησμονημένης λαϊκής κυριαρχίας η οποία κατοχυρώνεται στο ελληνικό Σύνταγμα στο άρθρο 1 στις παραγράφους 2 «Θεμέλιο του πολιτεύματος είναι η λαϊκή κυριαρχία.», και 3 «Όλες οι εξουσίες πηγάζουν από το Λαό,

υπάρχουν υπέρ αυτού και του Έθνους και ασκούνται όπως ορίζει το Σύνταγμα.».

Ο λαός απέδειξε ότι δεν μπορεί και δε θέλει να είναι άθυρμα των ευρωπαϊών ηγετών και των απάνθρωπων μέτρων που αυτοί επιβάλλουν με απώτερο στόχο την υποδούλωσή του και την εξόφληση ενός επαχθούς, επονειδιστου και δυσβάσταχτου χρέους. Ας είναι αυτό το ανυπότακτο ΟΧΙ που θα γεμίζει τα βιβλία ιστορίας του μέλλοντος, πολύ πιο ουσιώδες και αληθινό από το ΟΧΙ του οποιουδήποτε δικτάτορα που η ιστορία τον ανέδειξε και σε εθνικό ηγέτη... Η νίκη φυσικά δεν είναι μόνο στατιστική. Το πρόβλημα θα λυθεί με τη διηνεκή επανάσταση κάθε ανθρώπου μεμονωμένα, η οποία επανάσταση θα αποβάλει λάθη και επιλογές του παρελθόντος μέσω της αδιάλειπτης προσπάθειας απαγκίστρωσης από κάθε είδους απειλών και τελεσιγράφων.

Η κυβέρνηση καλείται να σεβαστεί τη λαϊκή βούληση. Το 61% του ελληνικού λαού ψήφισε ΟΧΙ στις απειλές και τις απαιτήσεις της κ. Μέρκελ και των ομοίων της αποδεικνύοντας ότι δεν είναι πειθήνια όργανα των Μέσων Μαζικής Προπαγάνδας και Υποκουλτούρας. Αυτό το ΟΧΙ δεν πρέπει να μετατραπεί σε ένα δουλοπρεπές ΝΑΙ και να επέλθει έτσι η θανατική καταδίκη της χώρας μας. Είναι σαφέστατα σεβαστές οι προσπάθειες της κυβέρνησης, ωστόσο η λαϊκή βούληση της 5ης Ιουλίου 2015 επιβάλλεται να αποτελέσει το φωτεινό σηματοδότη ώστε με συλλογική και αλληλέγγυα συνείδηση να πατάξουμε το φασισμό που μας επιβάλλουν, να ανοίξουμε το δρόμο για μία υγιή και όχι κατ'επίφαση δημοκρατία, και να αξιώσουμε το σεβασμό απέναντι στα πιο θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματά μας τα οποία εδώ και χρόνια καταπατώνται αλύπητα και ασύστολα...

*φοιτήτρια Νομικής ΔΠΘ